

Powstanie węgierskie 1956 nazywane dziś często rewolucją 1956 wybuchło 23 października 1956 i trwało do 10 listopada 1956, kiedy to zostało ostatecznie stłumione przez zbrojną interwencję Armii Radzieckiej. Było ono próbą narodu węgierskiego zdobycia wolności i uwolnienia się spod sowieckiej dominacji. (...)

Wydarzenia na Węgrzech spotkały się z bardzo żywiołową reakcją w Polsce. Po inwazji radzieckiej pomoc okazywana przez Polaków „Węgierskim Bratankom” przybrała olbrzymią skalę. Do 12 listopada w całym kraju zgłosiło się 11.196 honorowych krwiodawców, tak że wobec trudności z ich obsługą uruchomiono dodatkowe punkty krwiodawstwa. W całym kraju powstawały komitety zajmujące się działaniem na rzecz potrzebującej ludności węgierskiej. Statystyki PCK wskazują, że samym transportem lotniczym (15 samolotów) dostarczono na Węgry 44 tony medykamentów i materiałów pierwszej potrzeby. Pomoc wysyłana przy użyciu transportu drogowego i kolejowego była znacznie większa. Polską pomoc szacuje się na wartość ok. 2 mln ówczesnych dolarów amerykańskich.

Jako ciekawostkę można przytoczyć fakt, iż społecznie, oddolnie zorganizowana pomoc materialna przysyłana z Polski była znacznie większa niż udzielona przez rząd USA.

http://pl.wikipedia.org/wiki/Powstanie_węgierskie_1956

Wiktor Kosiński - syn Wiktora Kosińskiego posiadacza ziemskiego w Grabówce k. Annopola, urodził się na Węgrzech w Gyoma (1863), gdyż rodzina Kosińskich zmuszona była za udział w Powstaniu Styczniowym do emigracji z kraju.

Wiktor Kosiński zatem uczęszczał najpierw do szkoły powszechnej w Debreczynie, następnie ukończył Szkołę Rolniczą i studia magisterskie w Szwajcarii i Niemczech. Następnie rozpoczął pionierską działalność w dziedzinie przemysłu winnego na Węgrzech oraz w dziedzinie ogrodnictwa, stawiając obie te dziedziny na Węgrzech na światowym poziomie za co do dziś naród węgierski jest mu wdzięczny.

Po I Wojnie Światowej wspomagał także rodaków na Podkarpaciu finansowo i materialnie.

W dniu 21 października uroczyste obchodzono jego 150 rocznicę urodzin, w uroczystościach tych brał udział jego wnuk, który wyraził chęć poznania miejscowości Lubelszczyzny, skąd pochodziła jego rodzina.

Tadeusz Rokicki

Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Lubelskie Towarzystwo Polsko-Węgierskie

Spotkanie i koncert
dla uczczenia

57. Rocznicy Powstania w Budapeszcie

Éljen lengyel magyar Barátság
Niech żyje przyjaźń Polsko-Węgierska

Zapraszamy

Inicjatywa powołania nowego **Towarzystwa Polsko-Węgierskiego** pojawiła się w 1992 roku, kiedy grupa kilku osób pochodzenia węgierskiego: Andrea Jaworska, Mihaly Nagy, Miklos Karsay, wraz z sympatykami polskimi podjęła pierwsze kroki w tym celu. I udało się. 7 listopada 1994 roku utworzono Komitet Założycielski, opracowano statut i przygotowano potrzebne dokumenty do wystąpienia o rejestrację sądową, co nastąpiło 18 kwietnia 1995 roku. W skład Zarządu weszli: Marian Gospodarek - prezes, Mihaly Nagy - sekretarz i Tadeusz Rokicki - skarbnik, członkami zostali: Andrea Jaworska, K. Gajowiak, K. Skiba, M. Sulenta, Alina Wawrzosek, Jarosław Grocholski, Eulalia Przyborska oraz Anna Wójcik-Miroń. Towarzystwo liczyło wtedy ogółem 29 członków. Obecnie do Zarządu wchodzi: Tadeusz Rokicki - prezes, Marian Gospodarek - skarbnik, Jadwiga Bochniak i Anna Gospodarek - sekretarze, Krzysztof Adach i Eugeniusz Sadowski - członkowie Komisji Rewizyjnej, a członkiem Zarządu jest Anna Wójcik-Miroń. Obecnie Towarzystwo liczy 17 stałych członków.

Zarząd od początku utrzymuje stały kontakt z Ambasadą Węgierską i Instytutem Węgierskim w Warszawie (WIK), natomiast od 2004 roku nie otrzymuje żadnej dotacji od władz miasta i województwa. Niemniej zawsze gotowi jesteśmy, na zasadzie wolontariatu, pomagać władzom, jeśli chodzi o sprawy tłumaczenia czy pomocy w czasie wizyty węgierskich gości. Towarzystwo należy do Federacji Stowarzyszeń Polsko-Węgierskich, utrzymuje stały kontakt z prezesem Federacji Janem Stolarskim, z Federacji dostajemy m.in. miesięcznik „Polonia Węgierska”. Podstawą działalności Towarzystwa jest jednak od 1999 roku stały kontakt z młodzieżą gimnazjalną i Liceum im. Stefana Batorego w Lublinie, w którym co najmniej 10-osobowa grupa pracuje pod naszym kierownictwem.

Od początku Lubelskie Towarzystwo Polsko-Węgierskie mieści się w Domu Kultury LSM przy ul. K. Wallenroda 4a i dzięki wiel-

kiej życzliwości wcześniejszych i obecnej dyirekcji mamy zapewnione tu lokum, za co odwdzięczamy się naszymi okolicznościowymi imprezami artystycznymi. Imprezy te, mimo braku dotacji, realizujemy przez współpracę z lubelskim Stowarzyszeniem Polskich Artystów Muzyków i Polskim Związkiem Chórów i Orkiestr.

Dzięki wcześniejszemu wsparciu finansowemu władz Towarzystwo ma w swoim dorobku cały szereg znaczących imprez na skalę województwa. Bardzo piękne pierwsze imprezy międzynarodowe to w 1996 i 1998 roku spotkania chórów polskich i węgierskich w lubelskim Trybunale Koronnym i Szkole Muzycznej im. Karola Lipińskiego. W 1996 roku imprezę organizowała głównie Andrea Jaworska, wsparta honorowym patronatem ambasadora Węgier i marszałka województwa. W maju owego roku chóry węgierskie i lubelskie dały świetny przegląd pieśni polskich i węgierskich, a uroczysty bankiet dopełnił reszty. Następne spotkanie, w 1998 roku, również w maju, stało na bardzo wysokim poziomie, jaki narzucił niejako najlepszy węgierski Chór Kameralny z Pecs (Pecsi Kamarakorus). Wprawdzie nie odbywały się już później spotkania w tej formie, niemniej Zarząd Towarzystwa stale współpracował przy wymianach czy innych przyjazdach chórów węgierskich do Lublina bądź województwa.

Istotnym elementem pracy Towarzystwa i głównym zadaniem jest kontakt i z młodzieżą. Bez tego dalsza egzystencja nie ma racji bytu, stąd też udało się Towarzystwu po licznych zabiegach nawiązać stały kontakt z Gimnazjum i Liceum im. Stefana Batorego, zwanego Pallotyńskim. I od 1999 roku każdego roku szkolnego odbywają się zajęcia z grupą 10-12 osób raz w tygodniu, w czasie których poznają one język węgierski, mieszkańcy Węgier i ich kraj w myśl motta z „Księgi przysłów”: „Przyjaciel zawsze okazuje miłość, w niedoli rodzi się bratem”.

Tadeusz Rokicki, *Audycje Muzyczne i działalność LTPW*
[w:] *Bo piękno na to jest by zachwycało...*
35 lat Domu Kultury Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej.
Lubelska Spółdzielnia Mieszkaniowa, Lublin 2010, s. 100-101

Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Lubelskie Towarzystwo Polsko-Węgierskie

Spotkanie i koncert
dla uczczenia

57. Rocznicy Powstania w Budapeszcie

Éljen lengyel magyar Barátság *Niech żyje przyjaźń Polsko-Węgierska*

W programie:

- Słowo wstępne - **Tadeusz Rokicki**

Październik 1956 w Budapeszcie i w Lublinie oraz
150 rocznica urodzin Wiktora Kosińskiego (1863-1935)

- Koncert kameralny w wykonaniu uczniów
Państwowej Szkoły Muzycznej im. Karola Lipińskiego w Lublinie

- kwartet smyczkowy z klasy skrzypiec **prof. Iwony Siedlaczek**
- soliści z klasy akordeonu **prof. Elwiry Śliwkiewicz-Cisak**

Spotkanie i koncert odbędą się
w środę 30 października 2013 r. o godz. 18.00
w sali widowiskowej Domu Kultury LSM
w Lublinie, ul. K. Wallenroda 4a, tel. 81 743 48 29

www.domkulturyism.pl

Wstęp wolny